

KARBANOT TEMIDIM – SHIV'A ASSAR B'TAMUZ

(1) משנה מסכת תענית פרק ד

בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות ובטל התמיד והובקעה העיר ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל

(2) במדבר פרק כח

(א) וידבר יקוק אל משה לאמר: (ב) צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחח תשמרו להקריב לי במועדו: (ג) ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליקוק כבשים בני שנה תמימים **שנים ליום עלה תמיד**: (ד) **את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים**... ח) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליקוק:

(3) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה לט

והמצוה הל"ט היא שצונו להקריב במקדש שני כבשים בכל יום. ואלו נקראין תמידין. והוא אמרו יתעלה (פינחס כח) שנים ליום עולה תמיד. וכבר התבאר סדר הקרבנות ומעשיהם בשני מיומא (כה - כז ב) ובמסכת תמיד (פ"ג - ד):

(4) רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק א הלכה א

מצות עשה להקריב שני כבשים עולות בכל יום והם הנקראים תמידין, אחד בבקר ואחד בין הערבים שנאמר שנים ליום עולה תמיד וגו'.

(5) ספר המצוות לרמב"ם שורש יג

השרש השלשה עשר כי המצות לא יתרבה מספרם במספר הימים שתתחייב בהם המצוה ההיא: מן המבואר כי יש שם מצות מתחייבות בשעור אחד מזמן ידוע. ופעמים יהיה השיעור ההוא מדובק והוא שיתחייב מעשה המצוה ההיא ביום אחר יום כגון הסוכה והלולב (ע' קסח - ט). ופעמים יהיה החיוב בימים ידועים כמו הקרבנות. וכמו שנאמר על דרך משל מוסף ראש חדש שהיא מצוה אחת והיא הצווי שצונו שנקריב קרבן מוסף כשתתחדש הלבנה. ואם יאמר אומר למה זה לא יימנה מוסף כל חדש וחדש מצוה בפני עצמה, נשיבהו **אם היה זה כן מנה גם כן תמיד כל יום מצוה בפני עצמה** והקטרת הקטורת בכל יום מימות השנה מצוה בפני עצמה והטבת הנרות התמידות כל יום ויום מצוה בפני עצמה. ואחר שלא תמנה אלא הענין המצווה בו התחייב באי זה זמן שהתחייב כן לא תמנה מוסף ראש חדש זולת מצוה אחת

(6) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת הלאוין

ושני תמידין וקטרת בקר וערב וקרית שמע נמנים שתיים שתיים שהן מצות אינן מעכבות זו את זו וזמנה שלזו לא זמנה שלזו

(7) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת העשין

מצוה יא שנצטוינו להקריב כל הקרבנות הבאים בנדבה או בחובה בין שני התמידין לא קודם תמיד שלשחר ולא אחר תמיד שלבין הערבים. והוא אמרו ית' (ר"פ צו) וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלים כל הקרבנות כולם (פסחי' נח א) ירצה לומר שמשעה שיסדר הכהן המערכת כאמרו יתעי' ובער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר יערוך עליה העולה הידועה שהיא עולת הבוקר ועליה יקטיר וישלים כל הקרבנות לא על התמיד הבא בערב וזו היא מצות עשה.

(8) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה י

המצוה העשירית היא שצונו לקרוא קריאת שמע בכל יום ערבית ושחרית והוא אמרו יתעלה (פי' שמע) ודברת בס' בשבתך בביתך וגו' ובשכבך ובקומך. ...

(9) ויקרא פרק ג

(א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תִּמְּיִם יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק: ... (ה) וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח לִיקְנֹק:

(10) ויקרא פרק ו

(ה) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּוְקַד בּוֹ לֹא תִכָּבֶה וּבָעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעֹרֹד עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:

(11) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה כח

המצוה הכ"ח היא שנצטוו הכהנים להשים קטורת פעמיים ביום על מזבח הזהב

(12) ספר החינוך מצוה תא

(א) שנצטוו ישראל שיקריבו על ידי משרתי השם יתברך, שהם הכהנים... ומכל מקום עיקר האזהרה לבית דין, כלומר החכמים מורי התורה שבישראל, כי עליהם מוטלת מלאכת הצבור, וכמו שדרשו זכרונם לברכה [ספרי כאן], ואמרת אליהם, אזהרה לבית דין ...

ונוהגת מצוה זו בזמן הבית, והיא מן המצוות שהן מוטלות על הציבור, ויותר על הכהנים, ואם שמא חס ושלום יתרשלו בה שלא להקריבם בכל יום ביטלו עשה זה, והשגגה נתלית על כל עדת בני ישראל היודעים בדבר אם יש כח בידם לתקן בשום צד.

(13) רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ו הלכה א

אי אפשר שיהיה קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו וקרבנות הציבור הן קרבן של כל ישראל ואי אפשר שיהיו ישראל כולן עומדין בעזרה בשעת קרבן לפיכך תקנו נביאים הראשוניי שיבררו מישראל כשרים ויראי חטא ויהיו שלוחי כל ישראל לעמוד על הקרבנות והם הנקראים אנשי מעמד, וחלקו אותם כ"ד מעמדות כמנין משמרות כהונה ולויה